

[Sundhedsministeren]

vejede Amtsrådsforeningen en række skridt, der kunne sikre foreningen større indflydelse på redningskorpsets daglige drift og dets ledelse. Efter grundige overvejelser nåede man imidlertid til den konklusion, at en udformning af standardoverenskomsten i overensstemmelse med øvrige entreprenørkontrakter måtte være det mest hensigtsmæssige med henblik på at opnå størst mulig økonomisk ansvarlighed hos entreprenøren. Den seneste standardoverenskomst bygger da også på dette grundsynspunkt.

Indflydelse på redningskorpset må være det afgørende. Rådgivende funktioner og mindretalsposter i bestyrelsen for et privat aktieselskab mener jeg let vil føre til en uheldig sammenblanding af rollerne som medansvarlig og forhandlingspartner. Amtsrådsforeningen har derfor også sagt nej tak til blot at få bestyrelsesposter i redningskorpset.

Amtsrådsforeningen understreger i øvrigt kraftigt, at udvidede krav til ambulancetjenesten skal vurderes i økonomisk henseende med henblik på at sikre, at de begrænsede ressourcer, det i de kommende år vil være muligt at afsætte, også til sundhedspolitiske formål, ses i sammenhæng med de øvrige offentlige udgifter, herunder selvsagt særligt udgifterne til sundhedsvæsenet.

Det foreliggende beslutningsforslag vil efter Amtsrådsforeningens opfattelse medføre væsentlige merudgifter for amterne. Merudgifterne ved et eventuelt lovforslag baseret på beslutningsforslaget må forudsættes tilvejebragt enten ved en forhøjelse af amternes bloktilskud eller ved en accept fra regering og Folketing af stigende amtsskatter.

Det er min opfattelse, at Amtsrådsforeningens bemærkninger giver stof til alvorlig eftertanke, ligesom jeg som ovenfor nævnt mener, at den decentrale opgavevaretagelse og heraf følgende ansvarsplacering bør bevares. Dette er da også grundlaget for, at regeringen i dag ikke kan anbefale det foreliggende lovforslag.

Ingrid Rasmussen (S):

Med gennemførelsen af dette forslag til ambulancelov vil vi i Danmark nå et skridt videre frem til sikring af kvantitative såvel som kvalitative minimumskrav og hermed fastlægge og udvide sygehusvæsenets behandlingsmuligheder inden en egentlig hospitalsbehandling. I

visse situationer er det af livsbevarende virkning med et beredskab, der yder hurtig, effektiv og kvalitativ indsats. Dette er ikke sagt for at karakterisere det danske ambulanceberedskab som dårligt i absolut forstand, men vi mener i Socialdemokratiet, at lovgivning på dette område er væsentligt, da der allerede er lovgivet om det øvrige behandlingssystem.

Den teknologiske udvikling har medført, at der i dag findes sikkert transportabelt udstyr til anvendelse uden for hospitalet. Dette udstyrs maksimale udnyttelse kræver selvfølgelig en kvalitativ håndtering, det vil sige, at bemanningen af ambulancerne skal være af en sådan beskaffenhed, at udstyret bliver brugt optimalt. Jeg vil i øvrigt henvide til tv-udsendelsen i aften, hvor hurtig udrykning med lægeambulance netop viste, at små marginaler er afgørende for, om patienten overlever uden men, eller om vedkommende dør.

Vi kender til den positive effekt af en hurtig indsats; beredskabet bør organiseres således, at en hurtig indsats vil forstærke syges eller tilskadedkomnes overlevelsessevne. Som situationen er i landet, er det meget varierende lokale forhold, der er afgørende for, hvorvidt beredskabet er optimalt, men ambulancerne må generelt være af en sådan karakter, at mulighederne for behandling af en livstruet patient udvides.

Der må tages hensyn til, at afstandene og beskaffenheden af vejnettet er forskellige landet over. Den maksimale køretid må således ikke afvige væsentligt fra, hvad der betragtes som acceptabelt. Dette stiller selvfølgelig udvidede krav til reddernes uddannelse og hermed kompetence. Retningslinierne, hvorefter reddere bliver uddannet i dag, er således, at den praktiske oplæring foregår på stationerne og efter nærmere fastsatte retningslinier. Dog er der i løbet af uddannelsesperioden kun en samlet teoretisk uddannelse på 160 timer.

Men uddannelse indgår som en væsentlig del af dette beslutningsforslag. Den eksisterende uddannelse er ude af trit med de krav, der dagligt stilles til redningstjenesten, og den nuværende uddannelse samt efteruddannelse vil således sakke agterud med en udvidelse af ambulancernes tekniske udstyr. Derfor må vi sikre, at den fremtidige uddannelse forbedres, og ligeså sikre en kvalificeret efteruddannelse af allerede uddannede reddere.